

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 234.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364983319936/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Folk

over hele kroppen, og i hodet flammede den røde vildelse. Skulde han nu dø, han, der netop nu skulde til at leve!

Frøken Hansen blev kaldt ind. Det varede en stund, inden han kunde sige noget, han var jo inde i en helt anden verden.

»Hvordan går det?« spurte han så.

Mens hun forklarede, vendte hans forstand tilbage. Det blev godt igen. Det gjorde hun. Derfor var hun nødvendig. Derfor vilde han ha hende. Han blev hel klar, synerne forsvandt.

»Jeg fejler ikke noget,« svarede han på hendes forespørgsel, »men man kan lige så gerne sende bud efter lægen, når man betaler ham alligevel.«

»Ja,« sa frøken Hansen.

Det viste sig at være gigtfeber, men der var ellers ingen fare. Godt. En anonym sygdom er en hæslig ting. Når man har navnet på den, så kan man da underhandle med den. Laursen tog sagen med ro, fik sit konversationsleksikon stablet op ved siden af sig til at fordrive de gale idcer med, og han slap igennem det uden flere store sindsrystelser.

Kort efter at han var kommet op, blev manufakturforretningen åbnet. Han havde meget at tale om med frøken Hansen og kom over til hende i butikken, men han var blevet lidt bange for hende, for nu var det jo mere tydeligt end før, at han ikke var aldeles ung. Der skulde gå nogen tid, han kunde godt tåle at blie noget mere rask først.

På den måde næede man ind i November. Folk vadede i gråt og vådt, og Laursen blev syg igen. Det var ikke andet end influenza, trøstede doktoren. Men Laursen aannammede ikke trøsten, for der var ingen, så han nok. Der var ingen pardon, han var gammel, og nu forudså han hele ramsen: influenza om efteråret, kuldsværhed hele vinteren, gigt om foråret, mere forkølelse med påskeøsten,